

AVIZ
**referitor la proiectul de Ordonanță de urgență privind
regimul stării de asediu și regimul stării de urgență**

Analizând proiectul de Ordonanță de urgență privind regimul stării de asediu și regimul stării de urgență, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.14 din 21.01.1999,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri :

Proiectul prezentei Ordonanțe de urgență își propune să reglementeze regimul stării de asediu și a stării de urgență începând cu procedura instituirii acestora, stabilirea competențelor și responsabilităților instituțiilor implicate, a măsurilor care se pot lua și a sancțiunilor ce se pot aplica.

Prin obiectul ei, reglementarea se încadrează în regimul legilor organice în conformitate cu prevederile art.72(3) lit.e din Constituție.

În cuprinsul acestui proiect de ordonanță de urgență au fost preluate în mare parte reglementările ce au făcut inițial obiectul unui proiect de lege avizat de Consiliul Legislativ și care a inclus propunerile și observațiile noastre.

În formularea actuală, textul proiectului este susceptibil observațiilor și propunerilor ce urmează:

1. În tot cuprinsul proiectului referirile la prezenta reglementare trebuie să indice "prezenta ordonanță de urgență " și nu "prezenta ordonanță".

2. La art.8, întrucât potrivit prevederilor art.18 în cazul instituirii stării de urgență, coordonarea aplicării măsurilor dispuse revine Ministerului de Interne, care potrivit altui text poate emite și el ordonanțe, este necesar ca la acest articol să se menționeze alături de autoritățile militare și autoritățile civile competente.

3. La art.11 rândul 3, sugerăm să se utilizeze expresia "care intră imediat în vigoare" în loc de "ce intră ...".

4. La art.18 alin.3, apreciem că s-a renunțat nemotivat la mandatarea Ministerului de Interne de către Consiliul Suprem de Apărare a Țării, având în vedere rolul și atribuțiile acestui organism (mandatare care este cuprinsă în proiectul de lege amintit).

5. La art.20 lit.i), în raport cu atribuțiile Ministerului de Interne în aceste situații, avizul autorităților militare ar trebui completat și cu autoritatea civilă competentă.

6. La art.20 lit.o) și p), pentru uniformitate în construcția frazei, începutul celor două atribuții ar trebui reformulat astfel: "să interzică circulația ..." și "să ordone unităților ...".

7. La art.20 lit.p), soluția este contradictorie, întrucât în prima fază se prevede posibilitatea arestării fără mandat, iar în faza a doua se menționează că "soluția asupra unui astfel de mandat va fi dată de procurorul delegat". Pe de altă parte nu se înțelege cine este "procurorul delegat".

8. La art.25, măsura prevăzută la lit.a) este confuz formulată, neînțelegându-se despre a cui măsuri este vorba (de altfel textul este și pleonastic - "măsuri de aplicare a măsurilor").

De asemenea, măsura prevăzută la lit.h) este, mai întâi, confuză pentru că nu se înțelege cine ordonă Ministerului de Interne, apoi nu este corelată ca mod de prezentare cu celelalte măsuri, dar pe fond este contradictorie pentru că, la fel ca art.20 lit.p), prevede posibilitatea arestării fără mandat, dar adaugă că "soluția unui astfel de mandat va fi dată de procurorul delegat".

9. La art.31, răspunderea penală instituționalizată nu este formulată după regulile dreptului penal. În mod corect trebuie descrise faptele care se incriminează și apoi să se prevadă expres că acestea constituie infracțiune.

10 La art.35, soluția este ambiguă și va putea crea grave probleme în aplicarea ei. Nu este admisibil să se precizeze că folosirea armamentului și a muniției se va face "cu derogarea de la

legislația în materie" (formularea este și improprie), fără să se precizeze **cine** dispune folosirea acestora și în ce cazuri și condiții.

De asemenea, nu se înțelege semnificația sintagmei "dat fiind iminența situației operative".

Este insuficientă și confuz formulată și dispoziția din alin.2, potrivit căreia "singura somație înaintea folosirii armamentului din dotare o va constitui ordinul procurorului că activitatea ce urmează a fi reprimată este ilegală".

Nu se înțelege despre care procuror este vorba, unde se află acesta, după ce procedură va fi emis ordinul și dacă acesta va fi scris.

De altfel, apreciem că implicarea procurorului nu numai că este confuz formulată, dar nici nu ține seama de locul și atribuțiile constituționale ale acestuia. Este, de asemenea, de reflectat dacă în condițiile stării de urgență sau de asediu, ordinele comandanților militari trebuie tot timpul cenzurate de procuror.

11. Dispoziția din art.37 cu privire la abrogarea oricăror dispoziții contrare este superfluă, întrucât în această materie nu mai există altă reglementare, iar, pe de altă parte, prevederile prezentei ordonanțe de urgență au oricum un caracter de excepție și prevalează asupra altor dispoziții.

PREȘEDINTE

Valer Dorneanu

Valer DORNEANU

București
Nr. 64

21.01.1999